

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrație Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor Nr.17, sector 5,
.X., CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48

DECIZIA nr. 259 / 2015

privind soluționarea contestației depuse de

S.C. .X., jud. .X.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală
sub nr.A_SLP 1622/03.08.2015

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrație Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./29.07.2015, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 1622/03.08.2015 asupra contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. cu sediul în comuna .X., județul .X., .X., CUI .X..

S.C. .X. S.R.L. contestă **parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./20.10.2014** emisă de Direcția Generală de Administrație a Marilor Contribuabili, pentru suma de **.X. lei**, reprezentând:

.X. lei - dobânzi aferente impozitului pe dividende persoane fizice,
.X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe dividende persoane fizice.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./20.10.2014 a fost comunicată societății la data de **03.11.2014** potrivit confirmării de primire postale anexate în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost transmisă prin poștă la data de **27.11.2014**, potrivit ștampilei aplicată pe plicul poștal anexat în original, fiind înregistrată sub nr..X./02.12.2014 la Serviciul Registratură din cadrul Direcției Generale de Administrație a Marilor Contribuabili, conform ștampilei aplicată pe originalul contestației, aflat la dosar cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 alin.1) și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului

nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare S.C. .X. S.R.L. la data depunerii contestației figurând la poziția nr..X. din Anexa nr.1 „*Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2015*” la O.P.A.N.A.F. nr.3661/2014 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită legal să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.R.L.

I. Prin contestația formulată, S.C. .X. S.R.L. aduce următoarele argumente:

S.C. .X. S.R.L. susține că a declarat pentru luna iunie 2014 prin formularul 100 “*Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat*” nr..X./25.07.2014, impozitul pe dividendele distribuite persoanelor juridice în sumă de .X. lei, declarație ce conține o eroare materială, întrucât salariatul care a completat și transmis formularul electronic a selectat greșit la „*Denumirea creantei fiscale*”, din neatenție, poziția „06.(150) *Impozit pe dividende distribuite persoanelor juridice*” în loc să selecteze poziția „13.(604) *Impozit pe venit din dividende distribuite persoanelor fizice*” având în vedere că societatea are ca asociat unic persoană fizică și nu persoană juridică.

Cu ordinul de plată nr..X./25.07.2014, societatea a achitat la bugetul de stat suma declarată de .X. lei, în contul de virament .X., deschis la Trezoreria operativă a Municipiului .X..

S.C. .X. S.R.L. susține că ulterior, la data de 25.09.2014, a depus Declarația rectificativă, cod 710, prin care a corectat eroarea din Declarația inițială nr..X./25.07.2014 aferentă perioadei de raportare iunie 2014.

S.C. .X. S.R.L. susține că formularul 100 “*Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat*” a fost depus la timp, iar suma datorată a fost corect dimensionată și achitată integral și în termen la bugetul statului, deci nu a generat nici un prejudiciu bugetului de stat.

De asemenea, contestatoarea menționează că eroarea de completare a formularului 100 s-a corectat prin declarația rectificativă și nu a fost de natură să modifice cuantumul obligației fiscale sau destinatarul acesteia ci numai să corecteze o eroare materială, precizând adevărata natură a obligației, respectiv impozit pe dividende distribuite persoanelor fizice și nu juridice cum, în mod eronat s-a selectat la completarea electronică a formularului 100.

Societatea susține că obligația de plată în cuantum de .X. lei achitată la termenul legal în contul .X., același cont de virament și pentru impozitul pe dividende distribuite persoanelor juridice și pentru impozitul pe dividende

distribuite persoanelor fizice, rezultând că bugetul de stat nu a fost prejudiciat, astfel că Decizia nr..X./ 20.10.2014 a fost emisă fără fundament, fiind netemeinică și nelegală.

De asemenea, S.C. .X. S.R.L. susține că accesoriile pentru obligația reprezentând impozit dividende persoane fizice în sumă de .X. lei, din care .X. lei dobândă și .X. lei penalitate de întârziere stabilite prin Decizia nr..X./20.10.2014, au fost achitate cu Ordinul de plată nr..X./04.11.2014 astfel că, societatea solicită restituirea sumei de .X. lei prin compensare cu alte obligații datorate bugetului consolidat al statului.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./20.10.2014, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a stabilit în sarcina societății accesorii aferente impozitului pe dividende persoane fizice în sumă de .X. lei.

Documentul prin care au fost individualizate obligațiile principale este Decizia nr. .X./25.09.2014.

Accesoriile în sumă de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada **25.07.2014 – 25.09.2014.**

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă accesoriile calculate prin actul administrativ fiscal contestat sunt legal datorate în condițiile în care acestea au rezultat în urma operării în evidența fiscală a unei decizii de compensare, comunicată și necontestată de societate.

În fapt, la data de 25.07.2014, S.C. .X. S.R.L. a depus Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat, prin care a declarat impozit pe dividende distribuit persoanelor juridice în sumă de .X. lei, aferente lunii iunie 2014, cu scadență la data de 25.07.2014 pe care l-a achitat cu OP .X./25.07.2014.

La data de 25.09.2014, S.C. .X. S.R.L. a depus Declarația rectificativă cod 710, nr..X. - 2014, pentru luna iunie 2014 cu suplimentare pentru suma de .X. lei în cadrul impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice și totodată cu diminuare cu suma de .X. lei în cadrul impozitului pe veniturile din dividende distribuit persoanelor juridice, pentru scadența 25.07.2014.

Întrucât, la data de 25.09.2015, societatea figura cu obligație fiscală restantă pentru scadența de 25.07.2015 în sumă de .X. lei în cadrul impozitului pe dividende persoane fizice și cu un plus în sumă de .X. lei în

cadrul impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice, organele fiscale au efectuat compensarea debitului restant aferent scadentei 25.07.2015 cu suma existentă în plus, compensarea efectuându-se cu data de 25.09.2014.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X./20.10.2014, organele fiscale din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii aferente impozitului pe dividende persoane fizice în sumă de .X. lei, pentru perioada 25.07.2014 – 25.09.2014.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 41 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora **actul administrativ fiscal** este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Astfel, ori de câte ori organele fiscale competente constată diferențe în plus și în minus emit decizii de compensare, acte administrative fiscale, care potrivit prevederilor art. 205 din actul normativ anterior invocat sunt susceptibile a fi contestate.

Din documentele existente la dosarul cauzei, așa cum s-a prezentat la situația de fapt, organul de soluționare reține următoarele:

la data de 25.07.2014, S.C. .X. S.R.L. a depus Declarația 100 privind obligațiile de plată la bugetul de stat, prin care a declarat impozit pe dividende distribuite persoanelor juridice în sumă de .X. lei, aferente lunii iunie 2014, cu scadență la data de 25.07.2014 pe care l-a achitat cu OP .X./25.07.2014.

La data de 25.09.2014, S.C. .X. S.R.L. a depus Declarația rectificativă cod 710, nr..X. - 2014, pentru luna iunie 2014 cu suplimentare pentru suma de .X. lei în cadrul impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice și totodată cu diminuare de suma cu .X. lei în cadrul impozitului pe veniturile din dividende distribuit persoanelor juridice, pentru scadența 25.07.2014.

Întrucât, la data de 25.09.2015, societatea figura cu obligație fiscală restantă pentru scadența de 25.07.2015 în sumă de .X. lei în cadrul impozitului pe dividende persoane fizice și cu un plus în sumă de .X. lei în cadrul impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor juridice, organele fiscale au efectuat compensarea debitului restant aferent scadentei 25.07.2015 cu suma existentă în plus. Astfel, organele fiscale au emis Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./07.10.2014 comunicată societății cu adresa nr.X./27.10.2014, confirmată de primire la data de 03.11.2014, potrivit confirmării de primire poștale anexată în copie la dosarul cauzei.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X./20.10.2014, organele fiscale din cadrul Direcției Generale de

Administrare a Marilor Contribuabili au stabilit în sarcina contestatoarei accesorii aferente impozitului pe dividende persoane fizice în sumă de .X. lei, pentru perioada 25.07.2014 – 25.09.2014.

Organul de soluționare a contestației reține că societatea a primit atât Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./07.10.2014 cât și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./20.10.2014 la aceeași dată, respectiv 03.11.2014, potrivit confirmărilor de primire poștale anexate în copie.

De asemenea, organul de soluționare reține că societatea **nu a contestat** Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./ 07.10.2014, deși avea această posibilitate așa cum se menționează la ultimul paragraf din decizie, precum și conform prevederilor art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, unde se stipulează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente, coroborat cu prevederile pct.5.3 din O.P.A.N.A.F. nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

“Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art.209 alin.(2) din Codul de procedură fiscală se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art.209 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente”.

Deoarece, organul de soluționare a contestației în prezenta cauză nu poate cenzura compensarea efectuată de organele fiscale competente, respectiv Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./07.10.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, act administrativ pe care societatea nu a înțeles să îl conteste, urmează să ia act de modalitatea în care a fost stinsă obligația fiscală reprezentând impozit pe dividende distribuite persoanelor fizice, respectiv prin compensare.

În condițiile în care societatea nu a contestat la organul în drept modalitatea de stingere a creanțelor bugetare, așa cum reiese din Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr..X./07.10.2014 emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, aflată la dosarul cauzei, iar Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competența materială să se pronunțe asupra temeiniciei și legalității procedurii de stingere a obligațiilor fiscale, finalizată prin emiterea unui act administrativ care nu a fost contestat, argumentele societății privitoare la stingerile operate în evidența fiscală ca efect al compensării nu pot fi analizate în procedura de soluționare

a contestației îndreptată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./20.10.2014.

Astfel, în cauză devin incidente prevederile **art.119 alin.(1), art.120 alin.(1) și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată**, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora :

“Art.119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere:

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art.120 Dobânzi:

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art.120¹ Penalități de întârziere:

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale”.

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează dobânzi/majorări de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv și respectiv, penalități de întârziere.

Având în vedere că societatea nu contestă modul de calcul al accesoriilor, sub aspectul cotelor aplicate, însumării produselor dintre baza de calcul, cota de accesorii aplicată și numărul de zile pentru care au fost calculate, în temeiul dispozițiilor **art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va **respinge ca neîntemeiată** contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./20.10.2014 pentru suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe dividende distribuite persoanelor fizice.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L. .X.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./20.10.2014, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru accesoriiile în sumă de **.X. lei**, reprezentând:

.X. lei - dobânzi aferente impozitului pe dividende persoane fizice,

.X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe dividende persoane fizice.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,
.X.